

ת"פ 23469/04/15 - מדינת ישראל נגד שמואל שינפלד

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 23469-04-15 מדינת ישראל נ' שינפלד(עציר)

כב' השופט זיאד סאלח, סגן הנשיא

המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: שמואל שינפלד (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד נג'וואה סלימאן

הנאשם: הובא

הסניגור: עו"ד באסל פלאח

הכרעת דין נוספת

אני מורה על צירוף תיק 33636-06-15.

על סמך הודאת הנאשם, אני מרשיע אותו במה שמיוחס לו בכתב האישום הנוסף.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ה, 29/06/2015 במעמד הנוכחים.

גזר דין

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בביצוע סידרה של עבירות הכוללת: גניבה ע"י מורשה (8 מקרים), משיכת צ'קים ללא כיסוי (4 מקרים), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (2 מקרים), שימוש במרמה, עורמה ותחבולה (שני מקרים) וכן השמטת הכנסות מתוך דוחות עבירה על פי פקודת מס הכנסה וזאת במסגרת אחד עשרה אישומים אשר הוגשו במסגרת שני תיקים נפרדים שהם 23469-04-15 ו- 33636-06-15 כמפורט להלן:

האישומים בתיק 23469-04-15:

2. נטען בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן כי הנאשם, במועדים הרלוונטיים, עסק במקצוע עריכת דין וכי במהלך השנים 2012-2014, במספר הזדמנויות, הוא שלח את ידו בכספי לקוחות שפנו אליו לרגל עיסוקו כעו"ד והוא גנב מתשעה לקוחות סכום כולל של 1,400,500 ₪ וגם השמיט אותם סכומים מדוחותיו שהוא הגיש למס הכנסה.

עפ"י האישום הראשון: הנאשם טיפל בשנת 2011 במכירת דירה של המתלוננת, חברת הזימה, לאחרים במחיר של 1,565,000 ₪, כאשר בהמשך אותה עסקת מכר בוטלה כך שהמתלוננת החזירה לרוכשים באמצעות הנאשם סך של 1,115,000 ₪, בשני צ'קים, בין היתר לשם סילוק משכנתא שהרוכשים נטלו, כאשר הנאשם, במקום לגרום לפירעון המשכנתא הפקיד את הצ'קים בחשבונו ומשך חלק מהכספים לשימוש העצמי.

הוסף באישום הראשון כי משהחלה המתלוננת לדרוש החזר הכספים לידה, מסר לה הנאשם צ'ק ע"ס 400,000 ₪ משוך על ידו, אשר לא כובד ע"י הבנק, כאשר בסופו של יום, לאחר שהעביר כספים כלשהם לבנק או לרוכשים, נמצא הנאשם גונב, בהיותו מורשה, מהמתלוננת, סך של 650,000 ₪.

עפ"י האישום השני: ביום 30/12/12 ערך הנאשם הסכם מכר, בהיותו מייצג את המוכרים דניאל וציפורה אברג'יל, עפ"יו מכרו המוכרים שתי חנויות שלהם לרוכשים תמורת הסך של 145,000 ₪, + מע"מ, כך שהרוכשים העבירו לידיו בצ'קים ובהעברות בנקאיות, סך כולל של 125,000 ₪, כאשר גם עיסקה זו בוטלה ולא יצאה אל הפועל כאשר הנאשם נטל את הכספים המופקדים בידי בנאמנות ועשה בהם שימוש פרטי ולא העבירם עד היום לידי הרוכשים.

עפ"י האישום השלישי: גם כן ובדרך דומה, במסגרת קבלת כספים לידי, לרגל ביצוע עסקת מכר נכסי דלא נייד, נטל הנאשם ושלל מהמתלוננים מורן וניר לובטקין דרך קבע את כספיהם בהיקף של 310,000 ₪.

עפ"י האישום הרביעי: גם לרגל עיסוקו כעו"ד כאמור, בוצעה עסקת מכירת חווה חקלאית באמצעות הנאשם, ובדרך דומה למתואר באישומים הקודמים גנב הנאשם סך של 18,500 ₪ מהמתלונן, זאב כספי. גם צ'ק שהוא מסר לו לשם החזר סכום הגניבה לא כובד על ידי הבנק.

עפ"י האישום החמישי: הנאשם קיבל במרמה בנסיבות מחמירות, גם כן לרגל עיסוקו כעו"ד ואגב ביצוע עסקת מקרקעין, סך של 25,000 ₪ אשר קיבל מרוכשת המקרקעין, המתלוננת גב' אביבה וקנין, לשם תשלום מס שבח מקרקעין אך במקום להעבירם לייעודם הוא שילשל את הכספים לכיסיו ועשה בהם שימוש פרטי.

גם עפ"י האישום השישי: ביצע הנאשם עבירת גניבה ע"י מורשה ומשיכת צ'ק ללא כיסוי כאשר בדרך דומה הוא נטל סך של 85,000 ₪ מהמתלונן יוסף פולג, רוכש דירה, על מנת להעבירם למוכרים אך תחת זאת הוא גנב מאותם כספים סך של 35,000 ₪ ואף צ'ק על סכום זהה שהוא מסר למתלונן לא כובד על ידי הבנק.

עפ"י האישום השביעי: הנאשם גנב מהמתלוננים גנאדי וולנטינה זלקינד סך של 72,000 ₪ אשר הופקדו בידי ע"י רוכשי הדירה לשם העברתם לידי המתלוננים - מוכרי הדירה וזאת מתוך סכום כולל של 280,000 ₪, אשר הופקדו בידי לשם העברתם למוכרים.

עפ"י האישום השמיני: הנאשם גנב מאת המתלוננים יוסף ולאה ישראלי, לרגל עיסוקו כעו"ד ואגב ביצוע עיסוקת מקרקעין, סך של 65,000 ₪ ואף צ'קים שהוא מסר למתלוננים בנדון לא כובדו על ידי הבנק.

עפ"י האישום התשיעי: הנאשם גנב מהמתלוננים דניאל ומירב אורן, בדרך דומה ואגב ייצוג המתלוננים בעסקת מכירת דירת מגורים, סך של 100,000 ₪ אשר הופקדו בידי הנאמנות ע"י רוכשי הדירה.

האישום העשירי: עניינו השמטת סכומי הגניבות וההכנסות הנ"ל מדוחות אשר הנאשם הגיש לשנים 2012, 2103, 2014 לפקיד השומה ובכך הוא ביצע עבירה של השמטת הכנסות עפ"י סעיף 220 (1) לפקודת מס הכנסה ועבירה של שימוש במרמה ותחבולה לפי סעיף 220 (5) לפקודה.

כאמור הנאשם הודה והורשע בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, אשר בתיק 15-04-23469, זאת בישיבת יום 5/5/15, כאשר שמיעת הטענות לעונש נדחתה לפי בקשת הצדדים, מפעם לפעם. ב"כ הצדדים השמיעו טענות לעונש בישיבת יום 4/6/15 ומתן גזר הדין נקבע למועד נדחה.

האישום בתיק פלילי 15-06-33636:

3. בין לבין, ביום 16/6/15 הוגש כתב אישום נוסף נגד הנאשם במסגרת תיק פלילי 15-06-33636, אשר בו יוחסו לנאשם עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סייפא לחוק העונשין וכן עבירה של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, עבירה לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה, כאשר העובדות אשר נטענו בכתב האישום הינן דומות לאישומים אשר בתיק הראשון ובתמצית הן כי הנאשם קיבל במרמה ובנסיבות מחמירות, בשנים 2013, 2014 סך של 486,135 ₪ וזאת כאשר קיבל אותם כספים מהמתלוננת גב' אביבה וקנין, אשר ביקשה לרכוש דירה באמצעות הנאשם עפ"י יפויי כוח של המוכרים, אשר קיבלו דירה בירושה ויפוי את כוחו של הנאשם למכור אותה דירה, אך זאת לאחר קבלת צו ירושה המאשר את זכויותיהם בדירה, אך הנאשם מכר את הדירה לרוכשת בטרם ניתן צו הירושה וקיבל הכספים הנ"ל מידי הרוכשת, לסירוגין, ועשה בהם שימוש פרטי לצרכיו במקום להעבירם לידי המוכרים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום הנוסף וכן הצדדים השמיעו היום טיעונים נוספים קצרים גם לעניין כתב האישום הנוסף.

4. עדים וראיות לעניין העונש:

הסניגור הביא ראיות; מסמכים ועדים לעניין העונש כמפורט להלן:

- תעודה לפיה הנאשם מונה לשופט צבאי בדרגת סגן אלוף, עוד ביום 26/12/1996 - **נ/1**.
- תעודה החתומה ע"י האלוף מנחם פינקלשטיין, אלוף במיל', פצ"ר דאז, אשר בה צוין לגבי הנאשם: **"בהוקרה ובהערכה רבה על פועלך, הישגיך ותרומתך ליחידה" - נ/2**.
- תעודת נכה צה"ל של הנאשם - **נ/3**.
- מכתב עדות אופי של המהנדס מ. רוזבליט אשר עבד במחיצת הנאשם תקופה של כ- 15 שנים ובה צוין: **"מצאתי אדם בעל יכולות משפטיות ואנושיות ברמה גבוהה ביותר"**.
- כן הגיש הסניגור מסמך רפואי - **נ/5**, אשר בו פורטו מחלות ו תחלואים שונים הקיימים אצל הנאשם וכן תרופות להן הוא זקוק.

5. כן העיד הסניגור את עדי האופי הבאים:

- מר יוסף למפיטר, אשר ניהל, עד ליציאתו לפנסיה, חב' בורסאית, חב' ישראל, אשר הנאשם נתן לה שירותים משפטיים תקופה של כ- 23 שנים.
- עו"ד ציפי פריד אשר עבדה במחיצתו של הנאשם הן כמתמחה והן כעו"ד.
- גב' גולדי ברדוגו אשר היתה מזכירתו של הנאשם תקופה ממושכת.
- מר מתי דגן, סא"ל בדימוס אשר שימש עד לפרישתו כמנהל אודיטוריום חיפה והכיר את הנאשם כמעט מילדות ודרכיהם הצטלבו בעת שירותם הצבאי.

- מר לוי בן ציון, סמנכ"ל חב' בנייה גדולה אשר נעזרה בשירותיו המשפטיים של הנאשם.

כל העדים הנ"ל, כולם, דיברו בשבחו של הנאשם ואמרו עליו "אדם אנושי מאוד, טוב לב, מקצועי מאוד. אנושי ורחמן, ויותר לאנשים. מדובר באדם שרצונו לעזור, תרם הרבה למוסדות. מדובר באדם עם נשמה ואדם טוב לב, שאנשים אף ניצלו אותו".

כל העדים מסרו שהם בהלם מהמצב אליו הידרדר הנאשם, חרף "מעלותיו" הנ"ל וביקשו להתחשב בו.

אף מזכירתו לשעבר פרצה בבכי ולא יכלה להמשיך למסור את דבריה.

טיעוני המאשימה לעונש:

6. ב"כ המאשימה ציין את החומרה היתרה של מעשיו של הנאשם, כאשר מדובר בעשרה אישומים, בהם הנאשם, עו"ד במקצועו, שלח יד בכספי לקוחותיו בהיקף של כשני מיליון ₪.

ב"כ המאשימה ציין את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, שהם פגיעה ברכושו של האחר, פגיעה במקצוע עריכת הדין והאמון שהציבור נתן בו, פגיעה בפעילות הכלכלית, פגיעה בקופת המדינה וכן התעשרות שלא כדין.

ב"כ המאשימה היפנה לפסיקה אשר בה ציינו בתי המשפט כי עבירות דומות יש בהם פגיעה אנושה במקצוע עריכת הדין ובאמון הנגזר מאותו מקצוע, כך שבתי המשפט מצאו לנכון להטיל ענישה מחמירה.

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים בגין כל אישום ואישום: לגבי האישום הראשון עונש מאסר בן 3.5 ועד 5.5 שנות מאסר, בגין אישומים 2, 3, 7, 8 ו- 9 עונש של שתי שנות מאסר ועד 4 שנות מאסר, בגין אישומים 4, 5 ו- 6 עונשי מאסר בין שנה ועד שלוש שנים ולבסוף בגין האישום העשירי, השמטת הכנסות, ביקש לקבוע עונש מאסר בין 15 חודשים ועד 30 חודש.

כן בישיבת היום ביקשה ב"כ המדינה לקבוע מתחם ענישה נפרד, לאישום הנוסף אשר בתיק 33636-0615, של מאסר בין 2.5 שנים ועד 4.5 שנים, בנוסף לעונשים נלווים.

לבסוף הציעה ב"כ המאשימה בישיבת היום להטיל עונש אחד כולל שנע בין 6 עד 9 שנות מאסר ובצד זה מרכיבי ענישה נוספים הכוללים מאסר על תנאי מרתיע, קנס כספי וכן פיצוי הולם למתלוננים.

עמוד 5

ב"כ המאשימה ביקש לקחת בחשבון את התיכנון המוקדם של המעשים, את ריבוי המקרים וכן הנזק הרב שנגרם למתלוננים וכן עצם היותו של הנאשם עורך דין, כך שמן הסתם הוא הבין את הפסול אשר במעשיו וכן הנזקים הכבדים שהוא גרם ללקוחותיו.

ב"כ המאשימה הגיש אסופת פסיקה לפיו הוטלו על נאשמים כדוגמתו של הנאשם עונשים כבדים, כאשר בעניין אחד הוטל עונש של שש שנות מאסר בגין גניבת סכום של כמיליון ₪.

כן היפנה ב"כ המאשימה לפסיקה לפיה הוטלו מאסרים של מס' שנות מאסר בגין עבירות מס דומות בלבד.

טיעוני הסניגור:

7. הסניגור ציין כי מדובר באדם נורמטיבי, לכל דבר ועניין, עד להסתבכות זו, כאשר מדובר באדם שניהל כל שנות חייו, כ- 66 שנים עד כה, על הצד הטוב ביותר וללא כל דופי.

הסניגור ביקש לקחת בחשבון את אמרות עדי האופי, שכולם רציניים, אשר העידו וכולם אמרו כי מדובר באדם טוב, תורם ורחב לב.

הסניגור טען כי "הגמול" הכי קשה שהנאשם יכול לקבל כבר קיבל בעצם הרשעתו, שלילת מקצועו ולמעשה נחרב עליו כל עולמו.

הסניגור מסר כי מדובר בנאשם שהינו היום חסר כל, גר בשכירות ואף משפחתו הגרעינית נטשה אותו כאשר לא היה בידו אף לארגן חלופת מעצר בטרם ניהול התיק וגזירת הדין.

הסניגור טען כי הנאשם ניהל מערכת גירושין עם בת זוגתו הקודמת, וויתר על רכושו והסתבכותו נשוא התיק מקורה בניהול כושל של חייו ושל משרדו.

כן הסניגור ביקש לקחת בחשבון את ההודאה בהזדמנות הראשונה כאשר הנאשם אף ביקש להודות ולמסור למשטרה גם על מקרים שהיא לא ידעה עליהם.

גם הסניגור הפנה לפסיקה לפיה הוטלו עונשים לא כבדים, על מקרים דומים או אף יותר חמורים, אליבא טיעוני הסניגור, כגון מקרה גניבה ע"י עו"ד בהיקף של 707,000 ₪ שם הוטלו 12 חודשי מאסר ומקרה נוסף של עו"ד אשר ביצע 30 עבירות של קבלת דבר במרמה ו- 22 עבירות של גניבה על ידי מורשה, שם הוטל על הנאשם עונש של שנת מאסר.

דברי הנאשם:

8. הנאשם מסר דברים לפיהם הגיע למצב אליו הגיע עקב ניהול כושל של משרד עריכת הדין אותו ניהל.

הנאשם שלל את השמועות לפיהם הוא הסתבך במעשים עקב מעשי הימורים וסיכס שהוא נשאר לבד בעולם, חסר כל וסובל מתחלואים של לחץ דם, סכרת ועוד.

לשאלת ביהמ"ש מסר הנאשם שהוא אומנם רוצה להחזיר את הכספים אותם גזל, אך אין לאל ידו, עקב מחסור, לעשות כן.

דין וגזירת הדין:

9. אכן מעשיו ומעלליו של הנאשם, כפי שתוארו בשני כתבי האישום חמורים וקשים הם.

הוא, לאורך כשלוש שנים, ייצג לקוחות בעניין מכירת/רכישת דירות או נכסי דלא נידי אחרים, נטל כספים אשר הופקדו בידו בנאמנות, לרגל היותו עו"ד, בסכומים גבוהים, כאשר מן הסתם אותם לקוחות עמלו קשות על מנת לחסוך אותם ולעיתים הם כל רכושם עלי אדמות ובמקום למוסרם לייעודם המקורי, היינו החזרתם או העברתם לידי המוכרים/רוכשים או לידי רשויות, הוא נטל ללא רשות ותוך כדי מעילה באמון שניתן בו ועשה בהם שימוש לצרכיו הפרטיים, כאשר בינתיים אותם כספים נעלמו, לא ניתן לאתרם והסיכויים שבעליהם יקבלו אותם חזרה הינם אפסיים.

חומרה מיוחדת ניתן לראות בעצם היותו של הנאשם עורך דין, כאשר הוראות הדין מקנות למקצוע עריכת הדין מעמד מיוחד אשר בו הציבור הרחב, כמו גם הרשויות, שמים את מבטחם במקצוע ובאנשים המייצגים אותו מקצוע.

לחומרה יש גם לציין את ריבוי המקרים, כאשר מדובר באחד עשרה אישומים, שבהם יש אחד עשרה נפגעים שהפסידו מיטב כספם וכאשר המעשים השתרעו על תקופה של כשלוש שנים והם בהיקף ניכר של כשני מיליון ₪.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם רבים: פגיעה ברכוש הזולת, פגיעה באמון הציבור במקצוע עריכת הדין וביחסי האמון עליו מושתתים אדני המקצוע, פגיעה בפעילות הכלכלית ההוגנת לרבות בעיקרון השוויון במתן הזדמנויות אשר שולל אפשרות של התעשרות שלא כדין.

גם קופת המדינה, התקציב של כולנו, נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם, עת העלים סכומי הגניבה מידיעת

רשויות המס.

השווי הכספי של אותה פגיעה בקופת המדינה, אין לדעת אותו לעת עתה, זאת הואיל ופורמלית אכן מדובר בהשמטת הכנסות אך לעולם אין לדעת שמה יצליחו המתלוננים לגבות את כספיהם חזרה מאת הנאשם ובמקרה זה תתאייד - "ההשמטה".

מנגד אקח בחשבון, לעניין נסיבות ביצוע העבירה, שאינני בטוח כלל וכלל שהנאשם תיכנן מראש את גניבת הכספים במחשבה תחילה וכי היה מודע כי בסופו של יום לא יצליח להחזיר את הכספים הנגזלים לידי בעליהם.

ברור מהנטען בכתב האישום כי לא מדובר בגניבה בהסתר הסטנדרטית כאשר כל בר דעת היה אמור לצפות כי מעשי הגניבה יתגלו די מהר, הרי מדובר בכספים שנמסרו לייעוד מסויים וכאשר בחלוף מס' חודשים, לכל היותר שנה או קצת, אותם בעלים היו נוכחים לדעת כי אכן כספם נגזל.

עובדה היא שהם פנו לנאשם כחלוף זמן לא רב ואף הנאשם מצא לתת לחלק מהם המחאות לשם החזר כספי הגזילה, המחאות שלא כובדו על ידי הבנק.

אומנם הנאשם שם את עצמו מדעת במצב של אי יכולת להחזיר את הכספים ובכך השתכללה עבירת הגניבה לרבות האלמנט של שלילת הכספים מבעליהם לצמיתות, אך אפשר להניח כי תמיד היתה מחשבה אצל הנאשם שמה יוכל להחזיר אותם כספים, לידי הבעלים, כאשר המצב אשר הביא את הנאשם לאותו מצב, היינו חוסר יכולת להחזיר את הכספים, בין אם זה הימורים ובין ניהול כושל או וותרנות וטוב לב, יישאר בבחינת נעלם.

לאור עקרון ההלימה אשר בחוק העונשין, אשר מחייב יחס הולם בין חומרת מעשיו של הנאשם ומידת אשמו לעומת העונש שיוטל עליו ומתוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, לרבות מידת הפגיעה באותם ערכים, ולאחר שהינני לוקח בחשבון את נסיבות ביצוע העבירות, את ריבויין, תיכנון וכן שאר נסיבות העניין נראה לי שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, וגם גמיש, בגין כל אחד מהעבירות שבוצעו על ידי הנאשם, שהינו מאסר של שנה וחצי ועד שש שנות מאסר.

כן יש לגזור על הנאשם גם מרכיב של קנס, חובת פיצוי למתלוננים וכן כמובן מאסר על תנאי מרתיע.

סעיף 40 י"ג (ב) לחוק העונשין מאפשר גזירת עונש כולל עבור כל האירועים, זאת אף שנקבע מתחם ענישה נפרד לכל אירוע ואירוע.

הינני סבור כי זהו המקרה המתאים לקביעת עונש כולל אחד עבור כל האירועים אשר מהווים למעשה שרשרת אירועים מתמשכת, כאשר ייתכן כי אירוע אחד הביא גם להתרחשות האירוע שבא לאחרייו.

גם ב"כ המדינה הסכים לגזירת עונש אחד כולל בגין כל האירועים.

נסיבותיו של הנאשם:

10. מדובר בנאשם כבן שישים ושש שנים, היה עורך דין במקצוע.

עברו הפלילי עד להסתבכותו זו הינו נקי לחלוטין.

אף עפ"י המסמכים ועדי האופי שהובאו ניתן להגדירו, לפחות היה, כאדם משכמו ומעלה, שירת בצבא, הגיע לדרגת סגן אלוף, אף היה לשופט צבאי אשר גזר דינם וגורלם של אנשים עפ"י שיקול דעתו.

גם הקריירה המקצועית היתה מוצלחת כאשר רבים, בעלי יושרה ומעמד, דיברו בשבחו, לרבות היותו אדם טוב לב, תורם, רחמן ועוזר לזולת.

אכן התרשמתי מדבריהם הכנים של עדי האופי וכן מהתדהמה אשר היתה מנת חלקם לאור נפילתו של הנאשם מאיגרא רמה לבירא עמיקתא.

אכן עולמו של הנאשם "חרב עליו" ונהרס כאשר הוא מוצא את עצמו בגיל מתקדם, ניתן לומר קשיש, כחסר מקצוע הרי רישיון עריכת הדין נשלל לתקופה של כ- 13 שנים לעת עתה וספק מאוד באם אי פעם יחזור להיות עורך דין.

גם התרשמתי כי הנאשם איבד את כל רכושו והוא למעשה היום חסר כול, גר בשכירות וכנראה אחרי שחרורו מהכלא יוכל לקבל אך קיצבת זיקנה.

גזירת הדין עבור כל העבירות ולפי מתחמי הענישה כפי שנקבעו מביא אותנו למאסר מינימלי מצטבר של חמש עשרה שנות מאסר.

מידת הדין הינה מתחייבת על מנת להחזיר לאדם שסרח כגמולו וכן מתוך תכלית של הרתעת הרבים כדוגמתו של הנאשם, מלבצע מעשים אסורים דומים.

יחד עם זאת, מידת הדין אינה יכול להתקיים לבדד. בצידה צריכה להתקיים גם מידת הרחמים, כאשר רוחבה של אותה מידת רחמים ייקבע עפ"י הנסיבות של כל נאשם ונאשם.

בענייננו מדובר באדם "טוב" אליבא כל מכריו, תרם לחברה ולמדינה "ביד נדיבה" הוא כבן שישים ושש שנים ונותר היום "לבד" וחסר כל.

לפיכך יש לגזור את דינו ברף הנמוך של מתחמי הענישה תוך כדי חפיפה מרבית בין עונשי המאסר שנקבעו.

אף כי התרשמתי כי אמצעיו הכספיים של הנאשם הינם דלים ואולי לא קיימים, עדיין יש לפסוק לחובת הנאשם קנס מדוד, הואיל ומדובר בעבירות כלכליות מובהקות שאינם מאפשרים פסיחה על ענישה "כלכלית" בצורת קנס.

כן יש לחייב את הנאשם להשיב למתלוננים את כספי הגזילה חרף מצבו הכלכלי הקשה וזאת לתכלית של "חיסכון" מהמתלוננים, גם מהנאשם עצמו, את ההליכים האזרחיים והוצאות אשר בצידן.

11. בשקלול כל הנתונים דלעיל הינני משית על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- שלוש שנות מאסר, זאת החל מיום מעצרו שהוא יום 12/4/15.

- מאסר נוסף של שלוש שנים, אך מאסר זה יהיה על תנאי והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע עבירה דומה מאלה שבהן הורשע או כל עבירת רכוש מסוג פשע או כל עבירת מרמה מסוג פשע, תוך שלוש שנים מיום השחרור מהכלא.

- קנס בסך של 100,000 ₪, או שמונה חודשי מאסר. הקנס ישולם לא יאוחר מאשר 6 חודשים מהיום.

- הינני מחייב את הנאשם לפצות ולשלם לכל אחד מהמתלוננים את כספי הגניבה או המעילה בצירוף ריבית והפרשי הצמדה החל ממועד הגניבה.

כל מתלון ומתלון יוכל להגיש בנדון פסיקתא, שתאושר על ידי התובע, לשם אישור וחתימה ע"י ביהמ"ש.

במידה ומי מהמתלוננים הגיש תובענה אזרחית נגד הנאשם בגין הכספים שנגזלו ממנו וניתן פס"ד לחובתו, אזי החיוב בפיצויים לטובת אותו מתלון במסגרת גזר דין זה מתבטל.

זכות ערעור תוך 45 יום מיום.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ה, 29/06/2015 במעמד הנוכחים.